

delighed udtales udtryffeligt. Der vil nemlig derved opstaae forskjelligte Gradationer i Billigelsen, hvilket forekommer mig kunde være ret ønskeligt. Naar man nemlig var aldeles enig i, at Loven var fuldkommen at billige, saa udtaltes dette; naar man ikke udtalte det bestemt, laae deri en Billigelse af en mindre stærk Natur; og den tredje Gradation blev da Misbilligelsen, som Rigsdagen jo ogsaa er i sin fulde Ret at udtrykke, med Hensyn til saadanne provisoriske Love.

Finantsministeren: I Anledning af hvad den sidste ærede Taler anførte, vil jeg kun tillade mig fra Regjeringens Standpunkt at fremhæve, at naar der skulde tænkes saadanne Gradationer, var det ønskeligt, at der af Thinget blev brugt en bestemt Fremgangsmaade i denne Henseende; thi ellers vilde det Lovudkast, som var saa uheldigt ikke at faae den udtryffelige Billigelse, maatte ansees at være mindre billigt end det andet, og det kunde dog være ønskeligt og undertiden vigtigt for Regjeringen at vide, hvilken Mening man burde lægge i Afstemningen.

Stoleforst. **Sørensen:** Jeg skal tillade mig . . .

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har allerede to Gange havt Ordet.

Premierministeren: Jeg skal ogsaa tillade mig fra Regjeringens Side at yttre den Mening, at en saadan ubestemt Billigelse synes at være meget uheldig. Enten billiger Thinget eller misbilliger Thinget. Gradationerne synes mig at være en egen Sag, og det er uheldigt, om der med Hensyn til en Udtryksmaade for hvad der maaskee ikke er forskjellige Meninger om, skulde gives Anledning til Strid; det forekommer mig indlysende.

Ordføreren: Jeg veed ikke, om det, som Ordfører, er mig tilladt at yttre mig med Hensyn til, hvad der sidst er bleven bemærket, at det nemlig forekommer mig, at hvad den ærede Taler foreslog, at der i selve Formen for Misbilligelsen skulde indføres som en Character for Ministerens Dypførelse, at dette egentlig i Realiteten stemmer med hvad jeg har yttret om det Dusselige i, at den foreløbige Lov bliver af Udvalget indstillet til Billigelse; thi af den Discussion, som derved finder Sted, vil da Ministeriet og den

den Oplysning, som er nødvendig, med Hensyn til hvorvidt Thinget antager, at der har været fuldkommen eller mindre fuldkommen Anledning til at udstede den midlertidige Lov; men forsaavidt man vil fastsætte forskjellige Formler for Billigelsen, da vil det jo ingen juridisk Betydning, ingen juridisk Virkning have, idet, at naar Loven er billiget, er den Lov. Forsaavidt man forresten finder det mindre passende, at gaae ind paa saadanne forskjellige Former, er det jo Noget, man maa overlade til Thinget selv, hver Gang en saadan Sag kommer til Afgjærelse.

Dirck: Hvis jeg ikke har misforstaaet den høitærede Finantsminister, forekom det mig, at han yttrede, at det kun var af liden Interesse, hvorledes St. Croix-Sukker blev behandlet ved Fortolbningen; men jeg skulde mene det Modsatte, thi hvis det ikke bliver behandlet i Henseende til Remissionen i Dvereensstemmelse med Placaten af 27de Marts 1844 § 1 lit. c., skulde jeg mene, at det erholdt en langt større Begunstigelse, end fremmede Sukkere erholdt, og efter hvad den statistiske Overstgt over de remissionsberettigede Varer i Motiverne udviser, var der i 1847 indført henved 11 Millioner Rd. St. Croix Sukker, hvorved efter min Mening et Tab af henved 23,000 Rbd. udkommer for Statskassen, og det mener jeg dog er af Vigtighed for os nu paa en Tid, hvor vi maae søge at spare, hvad der kan spares, og indvinde Summer, der dog egentlig ikke tilflyde rette Bedkommende, Plantageeierne, som vel kunne have Trang til nogen Hjælp, og ei heller Consumenterne. Derfor skal jeg tillade mig til 3die Behandling at stille et Ændringsforslag.

Scholin: Naar mine Yttringer ere blevene forstaaede derhen, at jeg skulde have meent, at Billigelsens Erklæring eller Ikke-Erklæring skulde være som et Slags Character, der blev given for Lovens Udstedelse, saa haaber jeg, at man vil antage, at dette slet ikke har været min Hensigt. Jeg har kun anseet det som et Middel til at undgaae Rixninger med Regjeringen; thi der kunde vel komme det Tilfælde, hvor Lovens Udstedelse billigedes saa lidet, at det næsten blev en Misbilligelse, og da havde man, naar man ikke udtryffeligt vilde erklære,